

Äidin kaulan ympärille oli sidottu köysi, jonka pää oli merimiessolmulla talossa kiinni Kodiksi sitä kutsuttiin, mutta talo se oli Äidin jalassa oli nilkkapallo, ja nilkkapallossa kettingillä kiinni toinenkin: Pieni, sinisilmäinen, viaton Öisin he pelkääviksi yökyöpeleiksi muuttuivat, yön jälkeen aamukasteeseen hukkuivat Paeta halusivat, mutta juostessa köyden ote voimistui, henkeä salpasi ja äidin ajatuksista tuli harmaata utua Pieni, sinisilmäinen, viaton usein itki ja silloin äidin haljenneiden huulien välistä pulppusi tarinoita merestä, tuulesta, rakkaudesta Niistä tuo pieni eli, voimaa sai Iltaisin äiti tuutulaulua lauloi, syliinsä sulki ja suukon otsalle painoi, pienen korvat kämmenillään peitti, jottei niihin tuon talon hirveydet kantautuisi Aina lupasi: "Vielä jonain päivänä on parempi."